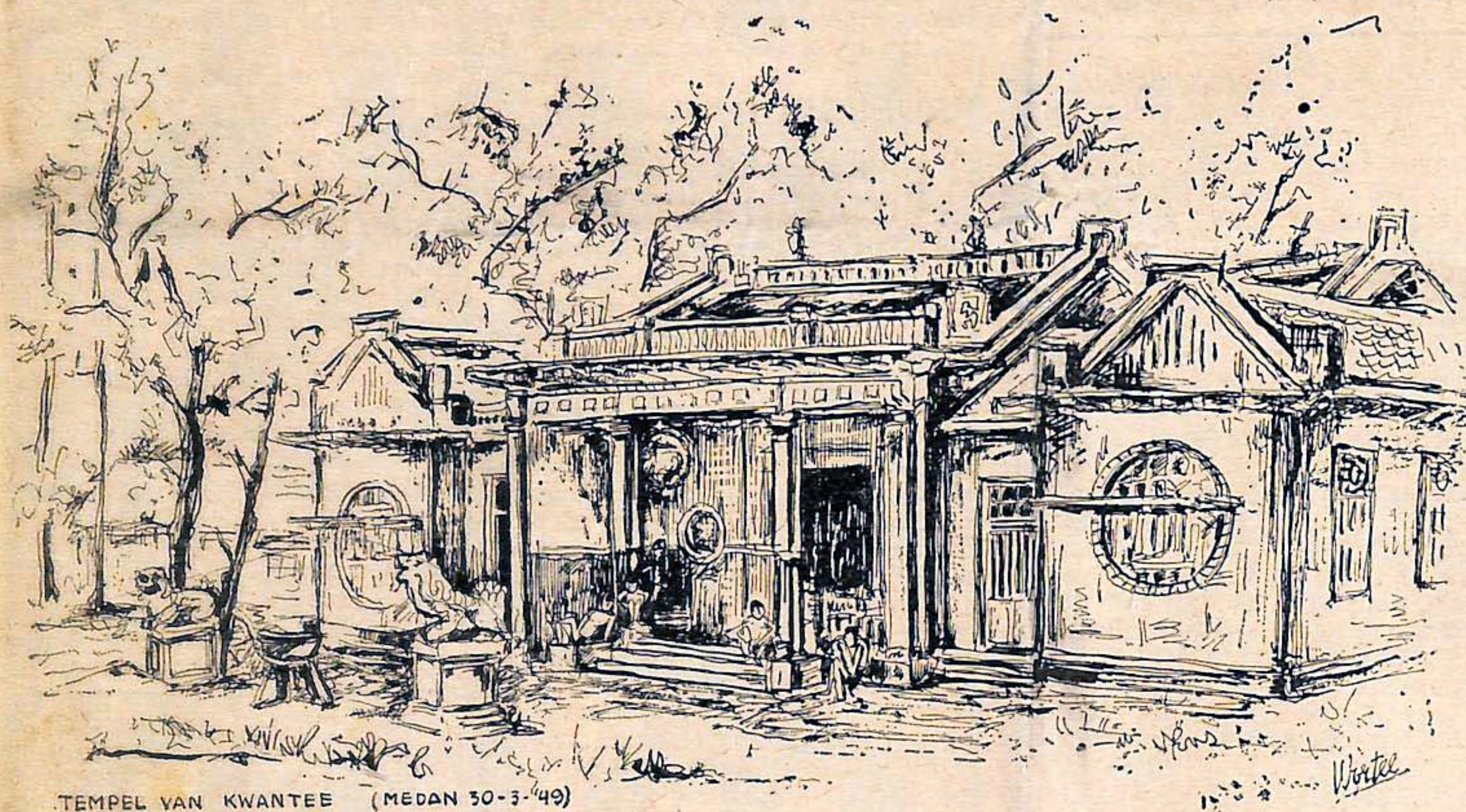

TEMPEL VAN KWANTEE (MEDAN 30-3-49)

Wat men te weten komt bij een tempelexcursie

Slechts weinigen onzer is het gegeven „tijd te hebben” godsdiensten van het mysterieuze Oosten te bestuderen of zelfs, om op een Zondag in excursieverband met de bekende tempelexcursie-leider de heer H. J. Koster, mee te gaan en een blik te slaan in het godsdienstige leven van de Chinezen, Mohammedanen, Hindoe's en Sikh's. Om die reden volgt hier een reportage „op schrift”.

Indrukwekkend

Het lijkt onwaarschijnlijk, maar het is een feit. Wanneer de auto's van de AAT voor de AMVJ rijden en de boy's de geriefelijke stoelen in de auto's hebben gebracht, zodat deze zijn omgevormd tot touringcars, als dan de talloze burgers, lieflijke meisjes en lachende militairen zich opmaken om met de heer Koster de rondreis langs de tempels te beginnen, is het altijd mooi weer. De goden die men een bezoek gaat brengen, helpen de mensenkinderen graag. En de draken die zich op het dak van de tempels bevinden, houden hun staarten even roerloos als de echte daar in de lucht, zodat zij niet de wolken beroeren en de regen verschijnt. De tempel van Kwan Tee in de gelijknamige straat is het eerste object en in de halfduistere en van wierook geurende tempel vertelt de heer Koster over de erediensten der Chinezen. Kwan Tee troont daar hoog op zijn troon, geflankeerd door twee indrukwekkende figuren en men ziet hem minzaam staren naar de luisterende mensen daar beneden hem. Hij is een oorlogsgod en tevens god van de handel, twee begrippen die inderdaad in het leven wel eens samen blijken te gaan..... Wat de heer Koster vertelt is zeker interessant, de excursiegangers luisteren met aandacht. Men komt wat te weten over de godsdienst der Chinezen, hun ceremonieel en hun talloze goden (op deze dingen komen we later uitvoeriger terug) en men aanschouwt met eigen ogen hoe een oud vrouwtje met stokjes en houtjes goochelt en te weten kan komen — de godheid vertelt het haar door middel van de twee half-

niervormige houtjes — of haar wensen zullen worden verhoord. Een enkele keer helpt de priester door met een lange hamer een grote gong en een diepklinkende trom te beroeren want het kan voorkomen dat de godheid op dat ogenblik zijn slaapje doet. De bezoeker heeft nauwelijks

de tijd een en ander te verwerken, want in snel tempo gaat het naar de Louisestraat, alwaar in de tempel der priesters, Kwan Jin tussen de mooi geschikte bloemen en stoffen troont met haar achttien armen, die allen een bepaalde symboliek hebben.

Aardig is het te weten, dat Boeddha — de verlichte! — slechts priesterorden instelde, daar vrouwen maar slechte wezens zijn en nog minstens een reïncarnatie nodig hebben, om man te worden!

In de Marnixstraat laten de priesters de toeschouwers zien, hoe zich het ceremonieel voltrekt van een Chinees „lof”. Gekleed in gele en rode gewaden zingen zij voor de offertafel hun rustige, rhythmische zangen. Ook hier wordt Kwan Jin, godin der genade en kinderzegen, geëerd.

De godheid Mao Tjo Poh met haar helpers „duizend mijl oog” en „duizend mijl oor” troont in de tempel aan de Kapiteinsweg. Tevens zijn hier de wel zeer realistische muurschilderingen te bewonderen waarop zinnebeeldige voorstellingen van hemel en hel zijn geschilderd.

Tsing Bing, gravendag op 5 April

In de tempel der vijf gebroeders, - vijf Chinezen die door de Japanners zijn vermoord en die nu haast tot godheid zijn verheven - en die in een gebouw-tje aan de Wilhelminastraat nabij Cathay worden vereerd, vertelt de excursieleider aan zijn hoorders iets over het gravenfeest dat eerstdaags plaats vindt.

Hoe, op grond van de eeuwenoude voorouderverering, op 5 April de familie naar het graf van de gestorve-

ne trekt, beladen met symbolisch geld en eetwaren, zaken die de dode ongetwijfeld in de hemel nodig heeft. Als bijzonderheid zij vermeld, dat in Deli vervolgens de oudste zoon de graven van degenen die reeds drie jaar geleden zijn gestorven openbreekt en de beenderen met veel ceremonieel schoonmaakt.

Wij vertellen er verder weinig van, geachte lezer, want u kunt zelf - als u er de tijd tenminste voor kunt vinden - op Dinsdag 5 April naar een Chinees kerkhof trekken en daar ter plaatse zien, hoe de Chinees liefdevol en met piëteit zijn ouders op zijn eigen wijze en volgens eeuwenoude tradities eert.

Schoenen uit

Voor de grote moskee, die nog door de Nederlanders is gebouwd (1908) en geschonken aan de sultan van Deli, komt de argloze tot een verbijsterende ontdekking. Hij heeft vergeten

zijn beste sokken aan te doen, want hij heeft er natuurlijk niet aan gedacht dat hij zijn kano's in een moskee buiten moet laten.

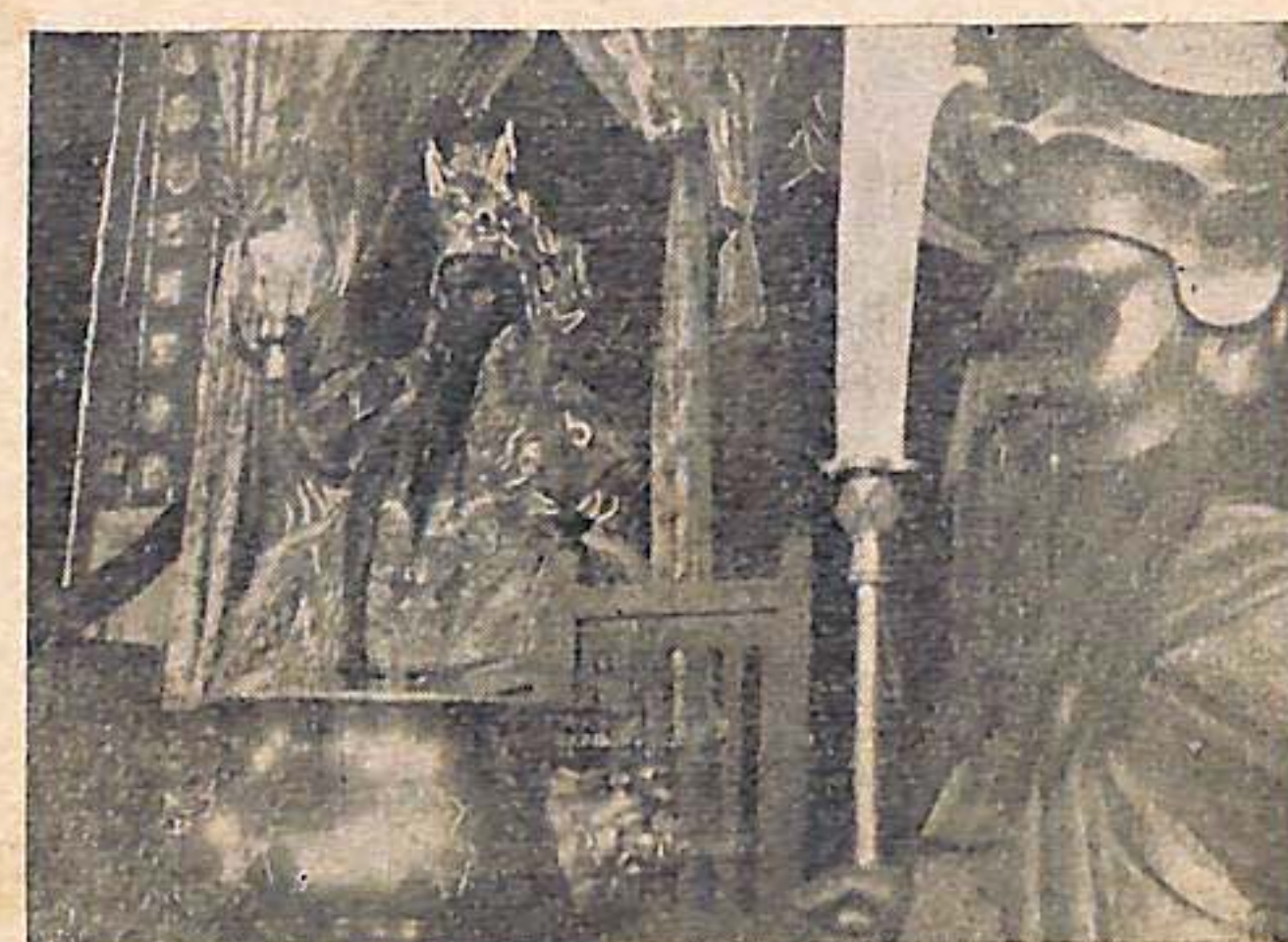
Het bezoek in het binnenste van de moskee is echter het aan en uittrekken van het schoeisel zeker waard. Hier komt men in een geheel andere sfeer. Geen afbeeldsels van mensen en goden, geen zwierig ceremonieel, slechts een strenge eredienst treft men aan. Maar de toeschouwer kan zich verlustigen aan de uitdrukkingmogelijkheden der Moslime architectuur, in deze moskee tot uitdrukking gebracht in een prachtig mozaiek. (Dat dit kunstig werk diepe indruk maakt op de toeschouwer, hoorden we uit de verzuchting van een wapenbroeder: „Wat een kunstig mosiejak. Primitief, maar toch eenvoudig.....”). En de excursieganger gaat bewonderend langs de kant van de ruimte staan, tegen de marmeren muren en pilaren, en hoort zelfs op de verste afstand plaats genomen, de zangerige woorden van de voorganger die uit de Koran in gindse hoek fluistert. Kwestie van accoustiek!

Door middel van deze excursie komt de militair ook in het paleis van de sultan en mag dan het mooie paleis (niet alles natuurlijk!) met de grote troonzaal bekijken. De Amsterdammers zullen tot grote blijdschap een puur Amsterdams pierement aanschouwen, opgesteld in de troonzaal, een orgel dat de sultan indertijd uit Amsterdam heeft laten komen.

Veel is er voorts nog te vertellen van het Hindoeïsme, waar men ook een en ander van te weten komt. In de Hindoetempel ontsteekt de priester het heilige kamferuur voor de beeltenis van de godin Mariamnam en na een korte ceremonie bestrijkt hij vervolgens het voorhoofd van iedere bezoeker met de heilige en gewijde as van koemest zodat, volgens Hindoe ritueel, de bezoeker gereinigd is. Tenslotte komt de excursieganger in het gebouw der Sikh's, mensen die hun haren laten groeien en er de nieuwste godsdienst van de wereld belijden. Hier klimt een Sikh-priester achter de met prachtige doeken bedekte „Guru grand Sahib”, de Sikh-bijbel.

Hoorden wij niet van een militair, na afloop van deze excursie, dat hij de volgende keer best nog eens mee zou willen gaan?

R. L. M.

...Kwan Tee troont daarop zijn troon, minzaam starend naar de luisterende mensen beneden hem...

Nieuws uit

NEDERLAND

LENTE ** Het eerste kievitsei is gevonden en wel bij Wierdum in Friesland. Evenals het kievitsei dat bij Hengelo in Gelderland werd gevonden, is deze lentebode aan H.M. de Koningin aangeboden. Zou dan wezenlijk de Lente in het land zijn? ** Lente of geen lente, Dinsdag 29 Maart is onder overweldigende belangstelling de 52 ste Utrechtse VOORJAARS beurs geopend, de grootste welke ooit in de bisschopstad is gehouden. De oppervlakte, 43.000 vierkante meter, is ruim 7000 m² groter dan het vorig jaar, terwijl de capaciteit van de beurs thans het zevenvoudige is van die van de eerste jaarbeurs van 1921. Nog enkele cijfers? Deelnemers: 3000 (61% buitenlanders en 39% Nederlanders). Engeland 414, U.S.A. 363, België en Luxemburg 273, Duitsland 267, Zwitserland 257, Frankrijk 228, Tjechoslowakije 130, Italië 61, Denemarken 55, Joegoslavië 39, Hongarije 16, Oostenrijk 14 en Canada 12 deelnemende firma's. Kroonprinses Beatrix der Nederlanden heeft tijdens de opening der jaarbeurs voor de eerste maal een officiële handeling verricht, door een bronzen plaquette te onthullen waarin haar eigen wapenschild is gegraveerd. Deze plechtigheid vond plaats in de Beatrix-hal van het jaarbeursgebouw en werd bijgewoond door H.M. de Koningin en tal van vooraanstaande zakenlieden. ** In de morgen van 25 Maart is de vroegere S.S.-generaal H. Rauter, geëxecuteerd. (Zo men weet, werd door de illegaliteit in Maart 1945 nabij de Woestehoeve een mislukte aanslag op Rauter gepleegd, waarbij zijn adjudanten werden gedood en hijzelf zwaar werd gewond). Deze aanslag had voor Nederland sombere dagen ten gevolge. ** Dr. Ernst Herman Ridder van Rappard, de voormalige leider der N.S.N.A.P.-een partijtje dat voor 1940: ± 700 en tijdens de bezetting 10.000 leden telde — is ter dood veroordeeld. Een zijner volgelingen, de Hagenaar Michel Boortman, spion van de Duitse geheime dienst, hoorde eveneens de doodstraf tegen zich eisen. „Juden-Fischer“, de voormalige Kriminal-sekretär Franz Fischer, kwam er iets beter(?) af. — Levenslang — luidde de veroordeling tegen deze antisemitist, die ongeveer 13.000 Joden heeft doen deporteren. Ernst Voorhoeve, de voormalige propaganda „leider“ van de N.S.B. gaat voor elf jaar een rijks-werkinrichting in en zo werkt men nog steeds de lijst van de oorlogsmisdadigers af. ** Wie zullen er na een „komende oorlog“ op de lijst staan? ** De Nederlandse gezant te Rome, graaf W. van Bylandt, heeft op het ministerie van buitenlandse zaken aldaar geprotesteerd naar aanleiding van een beledigende opmerking welke, in verband met de Indonesische kwestie, aan het adres van H.M. Koningin Juliana werd geuit door de leider der communistische partij in Italië, Togliatti. ** Opwekkender in deze tijd van haat en nijd zijn de economische berichten uit Nederland. We komen er wel, ook al zijn we er nog niet. Minister v.d.

Brink, onze „jongste“ minister vertelde, dat de productie sedert de bevrijding zodanig is gestegen, dat het voor-oorlogse niveau is overschreden. Er is een einde gekomen aan de acute schaarste op velerlei gebied en in monetair en budgetair opzicht kan van een evenwichtstoestand worden gesproken. Wel waarschuwde de minister voor een te groot optimisme. Er manifesteren zich nog zorgwekkende feiten welke aantonen, dat het Nederlandse volk in de komende jaren „soberder“ zal moeten leven en een uiterste krachtsinspanning zal moeten leveren. ** Op de Beneluxconferentie (wij de benen en gullie de luxe, zeggen de Belgen graag) werd vastgesteld, dat vóór 1 Januari 1950 de distributie in Nederland moet zijn geëindigd. Volgend jaar is alles dus weer vrij in de toko's te verkrijgen. Dat zal een klap geven. Uw kroniekschrijver eindigt deze week met een K.L.M.-bericht: Met ingang van 3 April 1949 vertrekken de vliegtuigen van de Batavia-route in plaats van Maandag, Donderdag en Zaterdag op: Zondag, Woensdag en Vrijdag. Des Zondags vertrekt een „slaapvliegtuig“, des Woensdag een toestel met 4½ ton post en des Vrijdags een toestel met 20 passagiers en 1½ ton post. Wij rekenden gauw uit: 6000 kilo post per week. Ook dat kan een klap geven. **

VORMINGSCENTRUM MEDAN

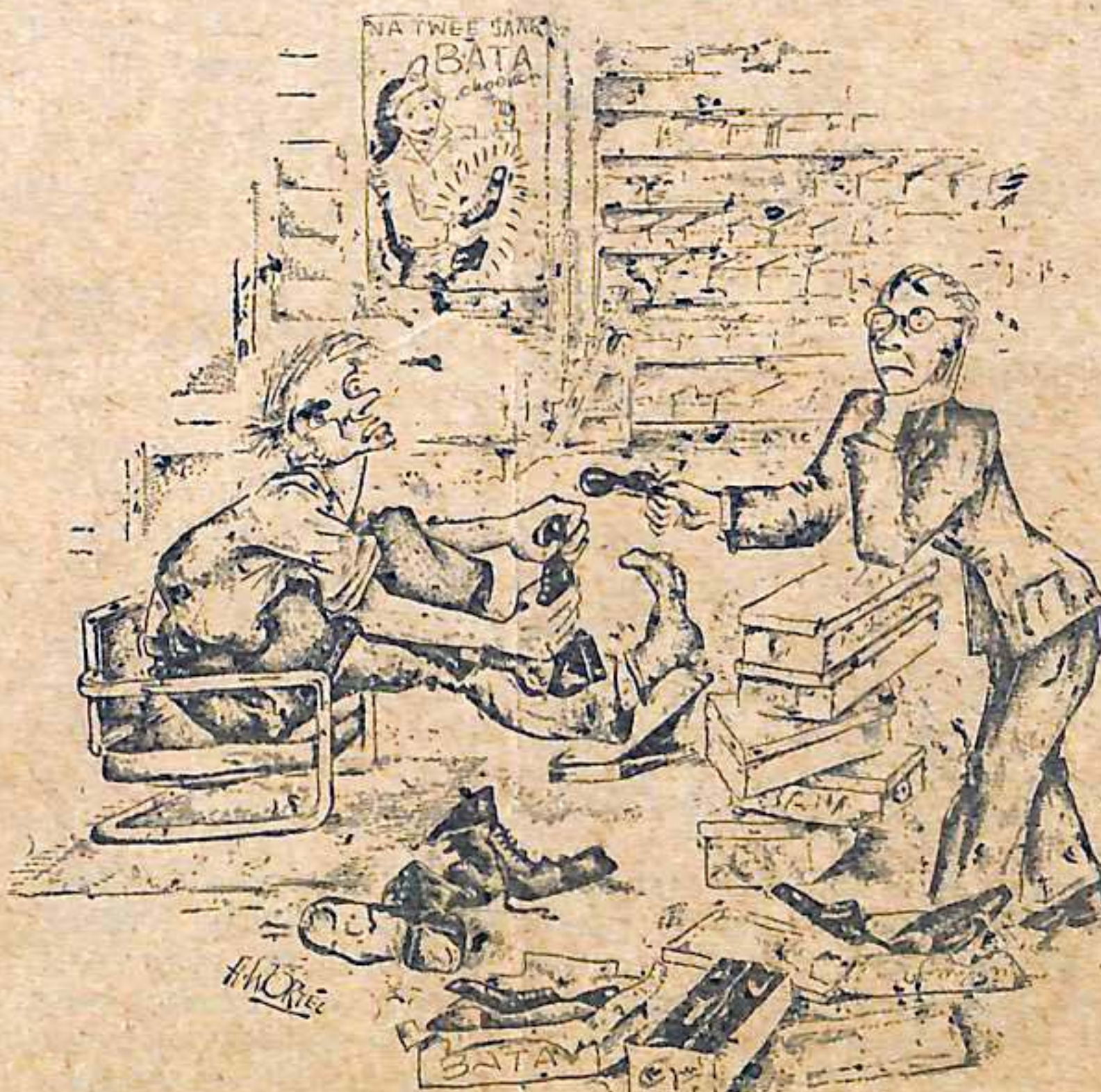
De mogelijkheid bestaat momenteel om het werk van een aantal schriftelijke cursussen in Bandoeng te laten corrigeren. Dit geldt voor de cursussen: middenstandsdiplooma, landbouwboekhouden en adsp. V.E.V. cursist. De prijzen dezer cursussen zijn respectievelijk zonder en met correctie die onmiddellijk een aanvang ge-

maakt kan worden.

De prijzen dezer cursussen zijn respectievelijk zonder en met correctiewerk:

Middenstand I.V.I.O.	f 16.—	f 24.50
Middenstand N.O.I.	f 15.—	f 30.—
Adsp. V.E.V. I.V.I.O.	f 15.—	f 45.—
Landbouwboekhouden N.O.I.	f 20.—	f 30.—

NA TWEE JAAR

„Zeg baas, hebbe niet iets in sluijschoenen of zo.....?“

Een zeldzame fantast ...

Zolang de wereld bestaat, zijn er mensen geweest die hun medemensen flink bij de neus namen en hier — althans tijdelijk — wél bij voeren. De wereld wil bedrogen zijn, zegt men.

Ditmaal heeft Arnhem zulk een fantast binnen zijn veste gehad; en de daden van dit heerschap zijn zo fantastisch dat wij hier een overzicht laten volgen van zijn wandaden. Ter lering en stichting, maar niet ter navolging.

PROFESSOR ROSKAM

IN samenwerking met de rijksvreemdelingendienst is de Arnhemse politie er in geslaagd een aarts-oplichter te Arnhem te ontmaskeren. Deze schijn-geleerde, R. A. (Roskam Brunner) genaamd, die zich „professor Roskam“ pleegde te noemen, had zijn arbeids-terrein over geheel ons land. Daar hij geen andere bronnen van inkomsten had — het door hem geleide z.g. internationale taleninstituut trok maar weinig cursisten — leefde hij van oplichting, chantage en wat dies meer zij. Zelf verklaarde hij tegenover de politie, dat hij na vier jaar gymnasium van allerlei studeerde, maar nergens behaalde hij een academische graad of een ander bewijs van wetenschappelijke vorming. Zo zou hij twee jaar staatsrecht hebben gedaan, in 1926, 1927 en 1928 in Leiden in de Oosterse letteren hebben gestudeerd, voorts in filosofie en waterstaatsrecht. In 1939 ging hij over tot de rooms-katholieke godsdienst. Hij probeerde een leerstoel aan de Nijmeegse universiteit te krijgen. Dit is hem niet gelukt. In 1942 en daarna kreeg hij steun als een door de bezetters in vrijheid blemmerde intellectueel, maar tezelfder tijd gaf hij les in..... Russisch aan de „Beaufragte des Reichskom-

missars“ in de provincie Gelderland en zijn staf. Hij noemde zich „professor“. Fantastische prestaties heeft deze oplichter op zijn naam. Zo sprak hij voor een der omroepverenigingen (de AVRO) eens een nieuwsjaarswens uit in 17 verschillende talen. Geen taal ter wereld of „professor Roskam“ kende deze. Te goeder naam en faam bekend staan de personen zouden door hem zijn bedrogen. Ook toekomstige emigranten konden bij hem terecht. Hij adverteerde in vele bladen met zijn lessen, die hij gaf, met name in het Russisch en in het Spaans enz. Om zijn slachtoffers vertrouwen in te boezemen, vroeg hij algemene inlichtingenformulieren aan de ambassades, die iedereen kan krijgen, waarop hij dan van alles invulde. Niet alleen liet hij zich in contanten betalen, ook kreeg hij allerlei schuldbekentenissen of betaling in goederen, als radio's en dergelijke. Als rechtskundig raadsman trad deze 54-jarige pseudo-professor op en zo zullen er uit het dossier, dat een belangrijke omvang heeft, nog tal van andere voorbeelden te halen zijn.

Thans is hij opgesloten in het huis van bewaring te Arnhem, om te zijner tijd voor de officier van justitie te worden geleid.

De politie veronderstelt, dat door de publicatie van de ontmaskering van deze aartsbedrieger nog tal van zaken aan het licht zullen komen.

De „professor“ werd ontmaskerd, omdat het een paar Duitsers zonder verblijfsvergunning teveel werd de grote bedragen, die hij voor zijn diensten vroeg, te voldoen. Zij gaven hem aan bij de rijksvreemdelingendienst.

(A.N.P.)

DE KLOP OP DE SCHOUDER

„Ik heb grote waardering voor de wijze waarop de Nederlandse troepen in dit gebied hun taak verrichten“, verklaarde de Chinese consul te Medan, de heer D. J. L e e aan een vertegenwoordiger van het Nieuwsblad te Medan.

De heer Lee heeft, teneinde zich op de hoogte te stellen van de toestand der Chinese bevolking in het Tapanulise en in Sibolga, een uitgebreide inspectietoet naar deze gebieden gemaakt. Voorts verklaarde de Chinese consul, dat hij zeer onder de indruk was gekomen van de uitstekende discipline der Nederlandse troepen in dit gebied en van de zeer goede verhouding tot de Chinese bevolkingsgroep.

Niet gek...

In het Nieuwsblad van Sumatra lezen wij tevens, dat de directie van de Sociëteit Internationale de Plantations et Finance uit bijzondere erkentelijkheid jegens een aantal Nederlandse militairen een zeer mooie geste heeft gedaan. Twee-en-dertig mannen namelijk, die zich hebben ingespannen om de ondernemingen Tolan en Perlabin dezer maatschappij voor vernietiging te vrijwaren, kregen van de S.i.p.e.f. op hun naam een SPAARBANKBOEKJE in Nederland met een zeer gunstig bedrag er op, als een klein bewijs van dankbaarheid voor de moed en de doortastendheid die deze militairen bij het bezetten dezer ondernemingen hebben betoond.

Volksnijverheid in de Karolanden

Naast voeding vormt kleding één van de primaire behoeften van de mens. Grote gebieden van Indonesië zijn jaren lang verstoken geweest van essentiële import-artikelen zoals textiel, en van overheids zijde werd dan ook direct na de capitulatie ruime aandacht geschonken aan de oplossing van dit probleem. Terwijl overal de distributiekantjes gretig werden aanvaard, bleek dat de bevolking van verschillende gebieden, zoals die van de Bataklanden, gaarne wilde vasthouden aan de specifieke nationale klederdracht, die sinds heugelijke tijden typerend is voor deze bevolkingsgroep.

Het een en ander over de bevolkingsweverij in de Karolanden zullen wij in dit artikel weergeven naar aanleiding van een rapport van de voorlichtingsdienst van de Negara Sumatera Timur.

Sprekende cijfers

VOOR de oorlog waren er niet minder dan 60.000 weefgetouwen in de bovenlanden. Het grootste gedeelte is hiervan verloren gegaan, zodat de weefindustrie van het begin af aan moet worden opgebouwd. In die kampongs waaraan roof en vernieling voorbij gingen, heeft de bevolkingsweverij zich enigszins kunnen handhaven, voor zover het tekort aan garens dit niet belemmerde. Ruw geschat heeft Simelungun nog ongeveer tweeduizend weefgetouwen o.a. in de kampongs Bandar Alam, Kaja, Sidamanik, Panai, Nagaseribu enz.

In de Karolanden, waar de brandstichterij nog groter schade heeft aangericht dan in Simelungun, wordt nog geweven in Kaban Djahe, Laubalang en in het district Tongging, dat nog kan bogen op ongeveer 700 weefgetouwen, waarvan 200 in de kampong van dezelfde naam.

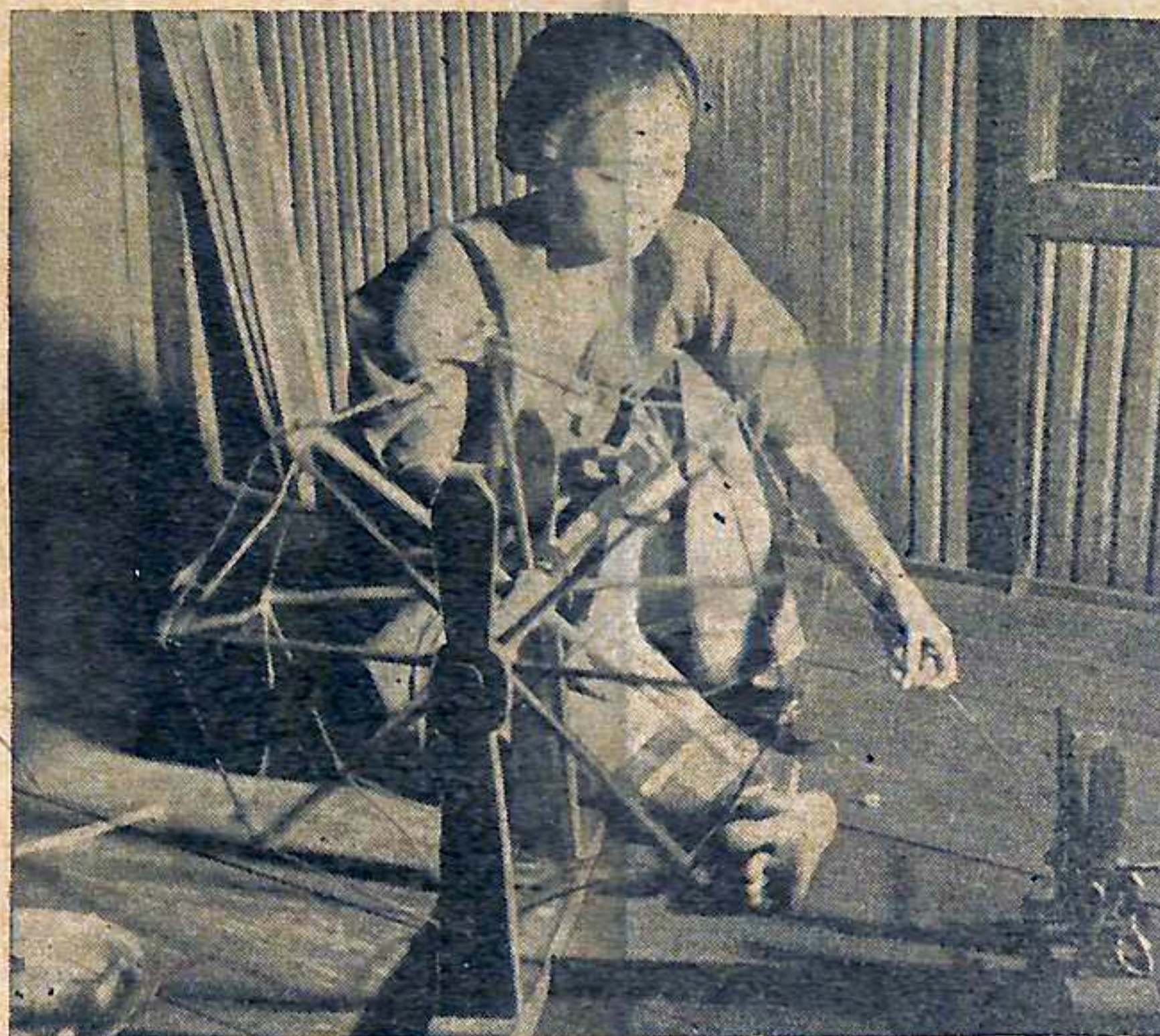
Indigo

Oorspronkelijk werden de verven door de bevolking zelf gemaakt tot speciale garenavers bekend werden met chemische voorbereiding en hiervan een apart bedrijf stichtten. Indigo speelde bij de ververijen een belangrijke rol en ook indigofabriekjes hadden voor de oorlog een druk bestaan. Deze kwamen veel voor in de omgeving van Haranggaol en Prapat waar de indigoplant onder de meest gunstige omstandigheden kon worden gekweekt. Het eenvoudige proces komt in hoofdzaak hierop neer dat het uit de bladeren verkregen sap onder toevoeging van kalk onder water wordt geklopt met een houten molentje. Sinds de Japanse bezetting is met de achteruitgang van de bevolkingsweverij ook een einde gekomen aan de indigofabriekage en de garenaververij. Onder het Japanse beheer werden geen garens meer geïmporteerd, de bevolking kon niet weven; de ververs kregen geen aanvoer van chemische stoffen en waar de indigo groeide ploegde men de grond om teneinde de toen noodzakelijker geworden voedingsgewassen te telen.

Totdat deze aaneenschakeling van bedrijven die ten nauwste samenhangen, weer hersteld is, moeten verfstoffen worden geïmporteerd uit het buitenland, hetgeen dus nadelig is voor de deviezenpositie. Voor de indigoverfstof is men vooral van Zwitserland afhankelijk.

De bevolking heeft de regeling van de deviezenmoelijkheden echter niet

hoe de SARONG ontstaat

Nog niet zo heel lang geleden werd de huisweefindustrie op Celebes bedreven om in de eigen behoefte van het gezin te voorzien.

Het behoorde tot de opvoeding van ieder meisje om zich in deze tak van huissnijverheid te bekwamen. Iedere familie had zijn eigen kleuren en zijn eigen motieven, meestal felle kleuren in strepen. De garens werden thuis gesponnen en daarna geveerd, gemaakt uit plantaardige grondstoffen.

Thans heeft men, gezien de grote vraag, er een handelsobject van gemaakt en worden de aldus vervaardigde kains ook wel op de markt aangeboden, waarbij men moet oppassen niet zogenaamde „import” te kopen want, zoals overal elders, heeft ook hier de machinale industrie zich naar voren gedrongen. Op de foto ziet men een charmant Boeginees spinstertje in adatkleding aan het spinnewiel.

afgewacht en heeft haar vroegere bereidingswijze uit de vergetelheid gehaald.

Uit de bladeren van de telep wordt een blauwe verfstof verkregen, welke evenwel niet de diepdonkerblauwe kleur vertoont die bij voorkeur voor de Simelungunse kleding gekozen wordt en die alleen bereikt wordt door bijmenging van indigo.

Telen is een plant die overal rond de kampongs groeit en ofschoon het niet zeker is dat de naam iets met „tulp” te maken heeft, lijken de bladeren ongetwijfeld op die van de bekende Hollandse bloemen.....

De „Suri-Suri”

Voordat de ruwe garens voor weven geschikt zijn, moeten zij eerst een aantal bewerkingen ondergaan. Nadat zij gekookt zijn in een bad van soda met zeep worden zij gesteven met een oplossing van cassavemeel ter versterking van de draden en hierna geveerd en opgehangen om te drogen. Daarna volgt het scheren of „menghani” met behulp van een borsteltje van idjoekvezels. De draden die door het koken en verven aan elkaar zijn gekleefd worden door deze bewerking los en soepel. De effengekleurde garens zijn dan voor gebruik geschikt, worden eerst op een haspel gespannen tot verdere rekking en daarna tot een kluwen opgerold.

De kleurschakering in de scheringdraden wordt verkregen door op re-

gelmatige afstanden in de garensstreng een bundeltje draadjes stevig vast te binden met een blad gatip genaamd, elders ook sarap of gajom geheten, waarna de streng in de verf wordt gedompeld.

Nadat ook het witte garens op een haspel gewonden is om de draden te rekken, worden ze op een toestel gespannen dat precies de lengte van de weefdraden aangeeft, zodat het patroon op gelijke afstanden kan terugkomen. Met behulp van lidies — de bladnerf van het klapperblad — worden de te bundelen draadjes afgeteld, zodanig dat de lidies tevens het patroon aangeven.

Hierna volgt het „ikatten”, het afbinden van het garens. Waar de „gatip” de garensbundels plaatselijk heeft afgebonden, kan de verfstof niet doordringen tot de garensstructuur.

Door voor verschillende garensstrengen telkens andere verven te gebruiken, worden voor het weefgetouw afgestemde scheringdraden verkregen, die naast elkaar het patroon van de te weven stof vormen. Op een apart haspel wordt de schering dan klaargemaakt voor de gedogan of weefgetouw, waarna de inslag in effen kleur wordt ingewerkt. Doordat de draden doorlopend om de stokken van het weefgetouw gespannen zijn, ontstaat een gesloten doek dat voor de kains later wordt doorgeknipt. Een kleurige zoom, met franje die in een vlugge handbeweging op de knie wordt afgeknoopt voltooit het geheel.

De kains en slendangs met de bij de

Batakbevolking zo geliefde motieven, evenals de gebloemde Simulungunse suri-suri kunnen alleen op de primitieve wijze als we hier aanschouwen worden vervaardigd. Met moderne fabriekstoestellen kan men die bijzondere motieven niet bereiken, die verschillend zijn voor de Karolanden en Simelungun, en zo ook de kleuren.

Het weefwerk als broodwinning

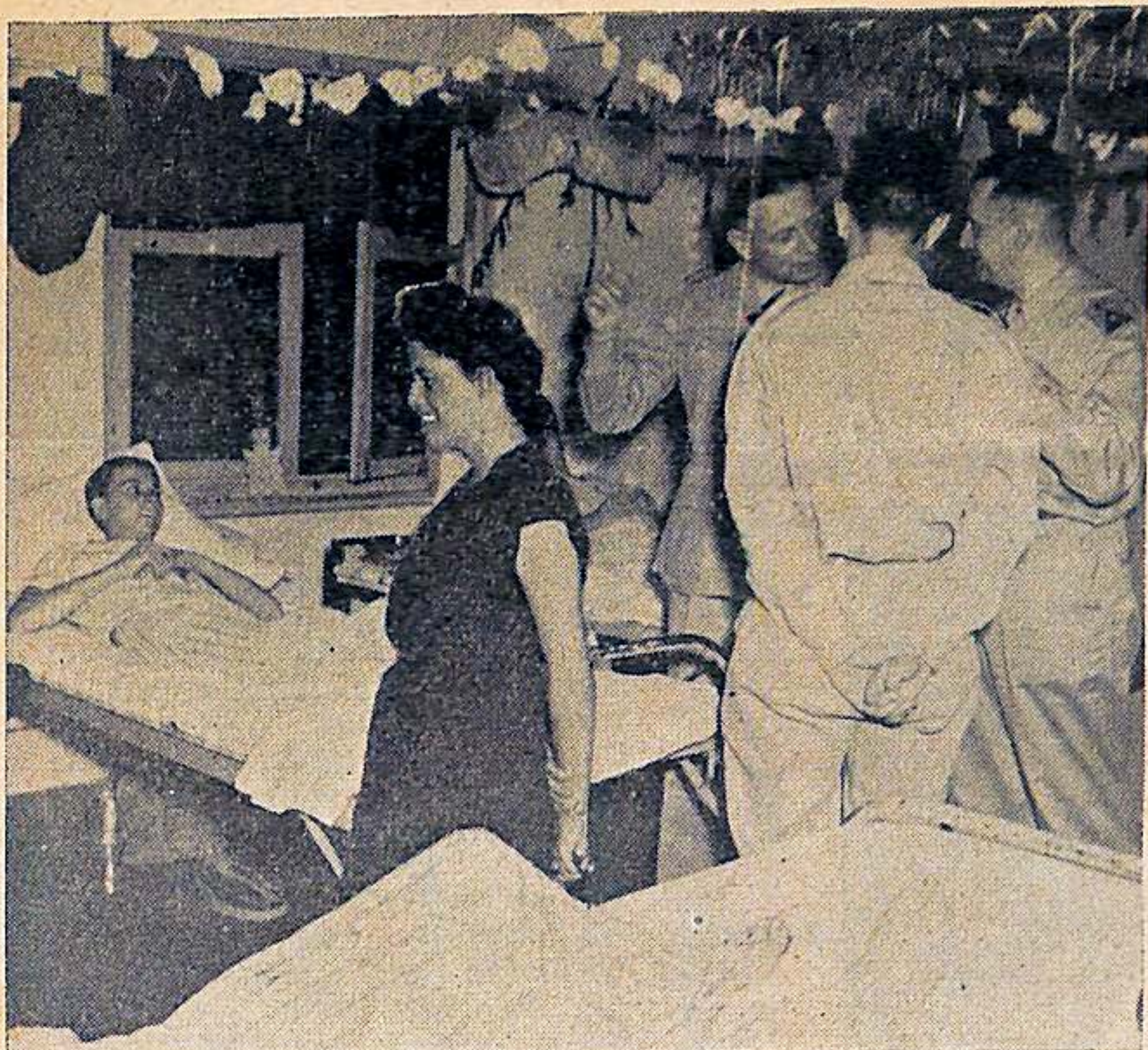
De huidige prijzen van de handgeweven kains variëren van f 35.— tot f 50.—. Vooral op de passar te Seribudolok worden veel kains verhandeld die zowel vanuit de Karolanden als uit Simelungun worden aangevoerd. Doordat van Negara wege weefgarens worden geïmporteerd en tegen redelijke prijzen gedistribueerd, kunnen verscheidene vrouwen, die na de bersiaptijd als weduwen zijn achtergebleven met weefwerk een broodwinning vinden. Per kain wordt een zuivere winst gemaakt van f 20.—

(M. v. V.O.I.)

„... met de doodstraf voor ogen ...”

DE MILITAIRE WILLEMS ORDE

Tot ridder 4ekl. der Militaire Willemsorde is benoemd de sedert tot luitenant-kolonel bevorderde kapitein van het KNIL, W.C. VAN DEN BERG, o.a. wegens: „Het zich in de strijd onderscheiden hebben door uitstekende daden van moed, beleid en trouw als commandant van het „tactisch commando Kakas (Minahassa)” van 11 Januari tot 22 Februari 1942, door, nadat de onder zijn bevelen staande zwakke bezetting van het vliegveld Kalawiran in de Minahassa aan de voor de vermeerstering van dit vliegveld neergelaten overmachtige groep vijandelijke parachutisten gevoelige verliezen had toegebracht en de voorbereide vernielingen te Kakas waren uitgevoerd, hoewel zijn oorspronkelijke opdracht het toeliet zich naar het Zuiden van de Minahassa terug te trekken, zich tot het voortzetten van de guerrillastrijd in het gebied ten Oosten van het meer van Tondano te handhaven”. Het Koninklijke Besluit vermeldt voorts hoe hij onder de zwaarste omstandigheden en terwijl de Minahassa reeds geheel door de Japanse troepen was bezet, gedurende 43 dagen het verzet met een kleine groep wist vol te houden, waarna hij door gebrek aan munitie met zijn manschappen naar de kust wist te ontsnappen met de bedoeling per prauw aan Japanse handen te ontkomen. De prauw werd echter tengevolge van het noodweer op de kust geworpen en de groep door verraad gevangen genomen. Het Kon. Besluit beschrijft dan: „Tenslotte heeft hij na zijn gevangenneming, met de zwaarste folteringen en de doodstraf voor ogen, door zijn moedige, zich zelf niet onziende en waardige houding, o.m. door zijn verzoek om zijn militairen het leven te sparen en slechts hem voor het voortzetten van het verzet te doen boeten, de vijand dusdanige bewondering en respect weten af te dwingen, dat hij en de tot zijn groep behorende Nederlandse militairen niet werden terechtgesteld terwijl hem zelfs door de Japanse troepencommandant voor de door hem en zijn mannen betoonde moed openlijk eer werd betoond.”

Wanneer de patiënt in het militaire hospitaal te Batavia is opgenomen, komt mevrouw Spoor zich dikwijls persoonlijk van zijn toestand op de hoogte stellen.

MEVROUW SPOOR en haar werk

In de couranten heeft men kunnen lezen dat de echtgenote van de legercommandant, mevrouw T. H. Spoor-Dijkema met de „Oranje” naar Nederland vertrekt voor een verblijf van enige maanden in het moederland. Haar werk ten behoeve van de familieleden der gewonde en zieke militairen zal gedurende haar afwezigheid door een van de medewerkers van mevrouw Spoor worden verricht.

Het werk van mevrouw Spoor ten behoeve van de familieleden van de gewonde en zieke militairen wordt dus voortgezet. Voor onze lezers die niet geheel op de hoogte zijn van dit werk, zij het volgende vermeld.

BERICHTENDIENST

WANNEER een militair in het hospitaal wordt opgenomen met een ernstige verwonding of een ernstige ziekte welke levensgevaar kan opleveren, zendt de militaire geneeskundige dienst direct een telegram naar de burgemeester van de woonplaats van de betreffende. De inhoud van dit telegram wordt door de zorg van deze burgemeester aan de familieleden van de zware zieke bekendgemaakt. Dit uiteraard zakelijk-koude telegram vermeldt uitsluitend de toestand van de patiënt, doch verhaalt verder niets over bepaalde bijzonderheden waarnaar ouders en magen juist benieuwd zijn. De familieleden blijven dus in spanning verkeren tot de eerste brief van zoon, vader of verloofde komt, waarin hij vertelt dat-ie weer opknapt en waarin hij verdere bijzonderheden vermeldt over zijn ziekzijn. Soms ook komt er eerst nog een tweede telegram van de M.G.D. Dan is de patiënt buiten levensgevaar en is deze van de L.Z. (Levensgevaarlijke) ziekenlijst overgeschreven op de E.Z.-lijst (Ernstige ziekenlijst). Een laatste telegram van de M.G.D. kan dan nog melden dat de patiënt buiten alle levensgevaar is.

Natuurlijk blijven de ouders bezorgd na de ontvangst van de telegrammen en zij zijn niet eerder gerustgesteld of de patiënt zelve of iemand van gezag moet hen tot in het bijzondere hebben ingelicht over alles wat de patiënt betreft.

Tijdens de eerste politionele actie, toen vrijwel alle communicatie met het moederland was verbroken, bleven de ouders en familieleden dikwijls wekenlang in het onzekere en het was toen de echtgenote van de

legercommandant, mevrouw Spoor die op het waarlijk mooie idee kwam om de „berichtendienst” in het leven te roepen. Deze dienst bleek weldra in een welgevoelde behoefte te voorzien en ook na de politionele actie bleef mevrouw Spoor dit doen.

Iedere dag krijgt mevrouw Spoor inzage van de L.Z.- en de E.Z. lijsten en hieruit put zij haar gegevens voor haar radiopraatjes, haar telegrammen en brieven. Tweemaal per week, namelijk Dinsdag- en Vrijdagavond om 24.00 Javatijd, spreekt mevrouw Spoor voor de radio en vertelt de ouders, de vrouwen en verloofden over de toestand van zoon, echtgenote of verloofde die in het hospitaal wordt verpleegd. Een herhaling van deze uitzending vindt de daarop volgende morgen plaats tussen zes en zeven uur in het strijdkrachtenprogramma.

Zo worden in één week ongeveer 50 ad 60 berichten via de radio verzonden, gaan er 55 ad 60 brieven en 60 ad 70 telegrammen uit.

Mevrouw Spoor stelt zich zoveel mogelijk persoonlijk op de hoogte van de toestand der militairen in het hospitaal te Batavia, terwijl in de andere plaatsen in de archipel medewerkers of medewerkers zijn aangesteld.

In Medan bijvoorbeeld, worden de gegevens der zieken verzameld door de echtgenote van de territoriaal tevens troepencommandant, mevrouw R. Scholten-Snijders.

Tijdens de afwezigheid van mevrouw Spoor, zal het werk worden waargenomen door mevrouw L.J.C. Simons-van Veelen.

(gegevens: Wapenbroeders)

KOOPVAARDIJ OFFICIEREN ONDERSCHEIDEN

Korte plechtigheid in Belawan-Deli

Op Zaterdag 26 Maart j.l. vond op het etablissement van de Koninklijke Marine te Belawan-Deli de plechtige uitreiking plaats van een tweetal kruizen van Verdienste aan koopvaardij-officieren, t.w. de eerste stuurman L. O. van Breemen en de werktuigkundige B. Sjouw. In aanwezigheid van talrijke belangstellenden uit maritieme en scheepvaartkringen reikte de „oudst aanwezig zeeofficier” te Belawan, kap. lt. ter zee C. Hendrikse voor de in carré opgestelde officieren, onderscheidingen en matrozen van het detachement Belawan de onderscheidingen uit aan de beide gedecoreerden.

Alvorens tot de eigenlijke plechtigheid over te gaan las de O.A.Z. kap. lt. ter zee C. Hendrikse, de Koninklijke Besluiten voor, waarbij aan beide begiftigden deze hoge onderscheiding toegekend werd. Aan deze besluiten ontleen wij het volgende:

„Wegens hun moedig en beleidvol optreden in verband met de vijandelijke actie en daarmee het belang van het Koninkrijk gediend door, geplaatst zijnde bij het commando maritieme middelen te Priok in het tijdvak van 15 Februari 1942 tot 6 Maart 1942, ondanks de dagelijkse bombardementen van de vijand, hun dienst op uitstekende wijze te vervullen, zodat het mede aan hen te danken was dat een honderdtal „koopvaardij- en oorlogschepen tijdig de haven van Priok konden verlaten.”

„Tenslotte werd de versperring en de vernieling van deze haven volgens de verkregen opdrachten, ontdanks de snel naderende vijand, uitgevoerd, waardoor het de vijand geruime tijd onmogelijk was deze haven voor oorlogsdoeleinden te gebruiken”.

Vervolgens memoreerde overste Hendrikse de toestand op Java, en in het bijzonder bij het maritieme commando te Priok, gedurende de eerste dagen na de slag in de Java-Zee. De toenmalige res. lt. ter zee ekl. L.O. van Breemen en de milicien-korporaal-machinist B. Sjouw, hebben, terwijl hen duidelijk voor ogen stond dat na het uitvoeren van deze opdracht tot vernieling van de haven, geen mogelijkheid tot onvluchten naar het buitenland bestond, toch

deze versperringen aangebracht en het mogelijk gemaakt, dat de outillage van de haven kon worden vernield.

Hierna spelde de O.A.Z. de beide gedecoreerden de hen toegekende onderscheiding op de borst, waarna hij hen als eerste geluk wenste, gevolgd door talrijke genodigden en bekenden.

De beide koopvaardij-officieren dienen thans bij de K.J.C.P.L. en varen beiden aan boord van de „van Riemsdijk”, die een geregelde lijndienst tussen Sumatra, Malakka en China onderhoudt.

BEEDIGING

In het kantoor van de VTD dienst in het gebouw van het troepencommando vond op Zaterdag 19 Maart de beëdiging plaats van de res. tweede luitenant W.M. Doeve, behorende tot de 33ste AAT. Onder belangstelling van officieren en militairen van het verplegings- en transport korps, legde luitenant W.M. Doeve de eed af in handen van de korpscommandant, majoor G.A. van Zweeden die voorts de betekenis van de eed impliceerde.

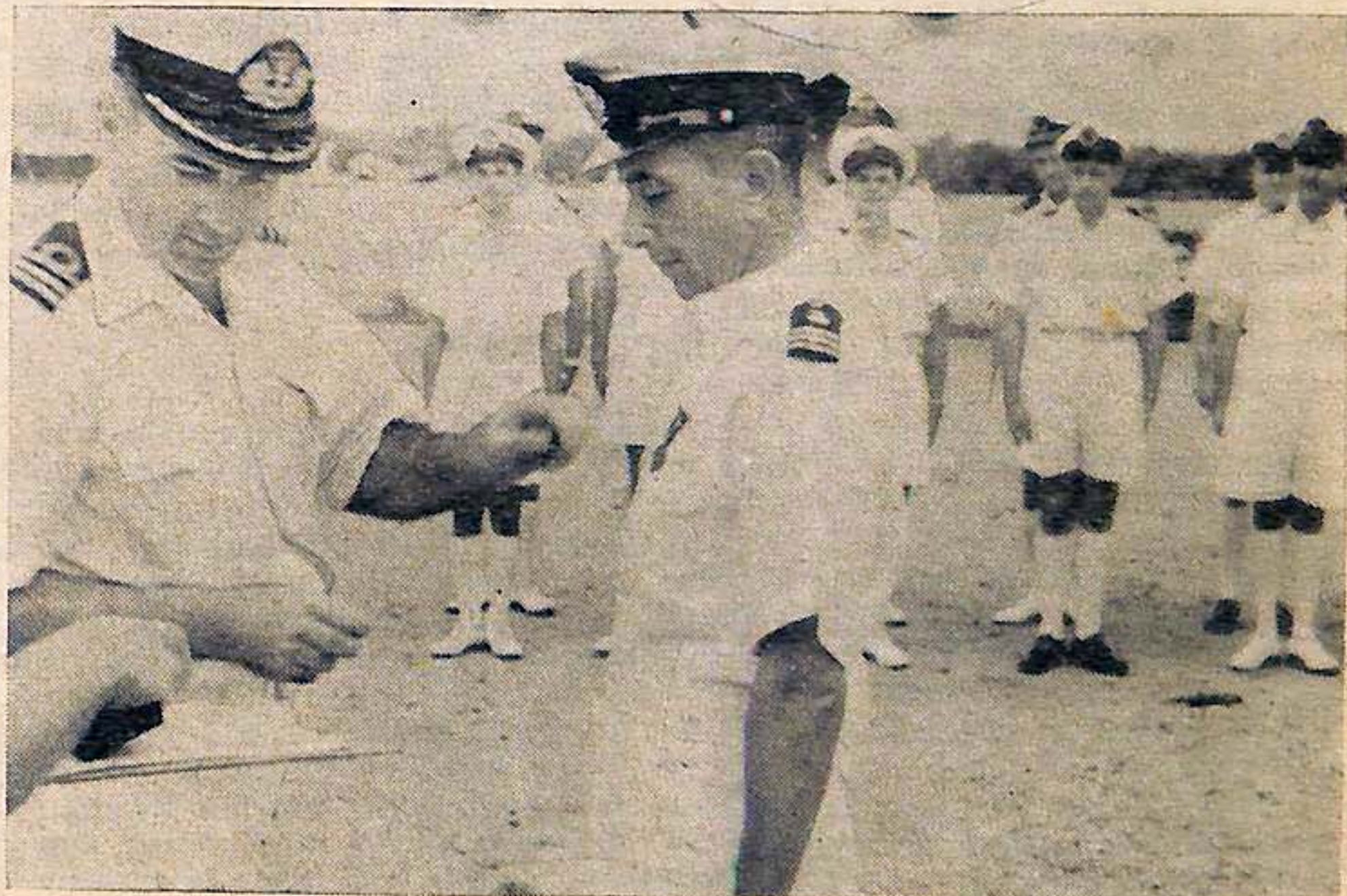
TAFELTENNISTOURNOOI

Op Maandag 28 Maart is onder auspiciën van de MLO en onder leiding van de terr. sportofficier een tafeltennistournooi in de AMVJ gehouden, waaraan 32 militairen deel namen. De 1ste prijs ontving Reem (mil. hosp), 2e werd sgt. maj. Meylinck (LTD) en de derde prijs ontving v. Sunder (3—15 RI).

VORMINGSCENTRUM MEDAN

Middenstandsexamen 1949

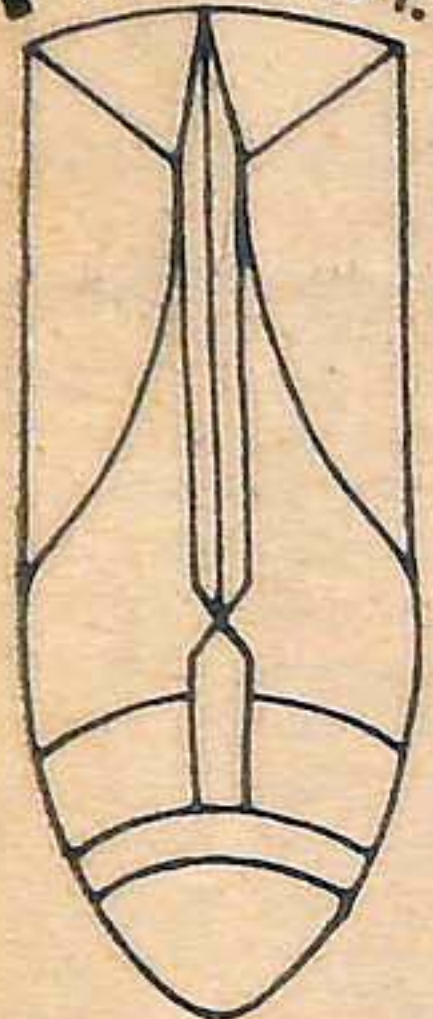
Opgemeld examen zal plaats hebben eind Augustus aanstaande. Commandanten van onderdelen en hoofden van diensten wordt verzocht het vermoedelijk aantal kandidaten van hun onderdeel respectievelijk dienst, uiterlijk 15 April a.s. op te geven.

Zaterdag, 26 Maart vond te Belawan de plechtige uitreiking plaats van het Kruis van Verdienste aan res. ltz. ekl. L. van Breemen en de destijds als zodanig dienstdoende milicien-korporaal-machinist B. Sjouw. De OAZ-Belawan, kap. lt. ter zee, C. Hendrikse reikt de onderscheiding uit aan de heer van Breemen.

DE MUNITIE-OPRUIMINGS-DIENST IN ACTIE EENMAAL ANDERMAAL

M.U.O.D.

„Wat is dat toch voor een embleem?“, is ons al zo dikwijls gevraagd naar aanleiding van het bommetje dat wij op onze jaszjes dragen. Als de lezer mocht menen dat het „niets voorstelt“, zoals soldaten plegen te zeggen, dan kan ik het tegenovergestelde beweren.

Tenslotte heeft ieder onderdeel zijn korpseer en wij dus ook. Hier dus eens iets over de munitie-opruimingsdienst.

HET kader en de manschappen van de munitie-opruimingsdienst zijn „vogels van diverse pluimage“. Oorlogsvrijwilligers en dienstplichtigen, gecharterd uit allerlei legeronderdelen maar ook jongens, die dit soort werk in Nederland óók al deden. Boze tongen beweren, dat het onderdeel is samengesteld uit mensen die nergens anders meer voor deugen. Dat is natuurlijk jalouzie de métiér, mijne heren. Wij hebben terdege een opleiding voor ons werk gehad en wel te Batavia. Het was een stoomcursus, want wij moeten in deze gebieden spoedig aan de slag. Er was en er is veel op te ruimen. Wát we opruimen? Wij blazen partijen bommen op van diverse grootte en zwaarte; we gaan op zoek naar mijnen; we dumpen gevaarlijke munitie in zee en het is ook al gebeurd dat we enkele bunkers bij de haven van Sibolga hebben opgeblazen. Bloedlink? Dat valt nogal mee hoor, hoewel natuurlijk in ons werk uiterste voorzichtigheid blijft geboden. Voorzichtigheid is nog altijd iets anders dan bangigheid, alhoewel, onder ons gezegd, ik 'm meer dan eens behoorlijk heb geknepen, eerlijk!

De munitie-opruimingsdienst is in secties verdeeld, geheel verspreid over de gehele archipel. Om enkele detachementen te noemen: Medan, Sabang, Batavia, Magelang, Djocja-

carta, Balikpapan, Bandung, enz. enz. Met recht kunnen wij dus zeggen, dat die ene compie, waaruit de Mu. O.D. bestaat, de meest verspreide compie van het leger is. In Augustus van het vorige jaar gingen wij, na enkele maanden praktijk in Bandung, uit elkaar. En zo belandde de eerste sectie dan in Medan in begin September. Een fijn en erg luidruchtig groepje. (Vraag het maar eens aan de jongens van het V.M. Ma. waar we liggen). In het begin hadden we niet veel te doen maar later en vooral tijdens en na de laatste politionele actie hadden wij letterlijk en figuurlijk onze handen vol. Wij hebben onze naam eer aangedaan, want we hebben heel wat opgeruimd. Bijvoorbeeld: Aan een kali bij Tj. Bringging bij Tandjung Pura lag zo'n kleine 33 ton aan bommen te wachten. Dat partijtje werd opgeblazen in gedeelten van ongeveer 4 ton en die 4 ton werd dan op het uitgekozen springveld in twee partijen verdeeld. Dat moest wel, want alles tegelijk zou een té harde klap geven. Jammer, want we houden wel van vuurwerk. We moesten echter om de kampunghuisjes en de mensen denken.

Ons eerste karwijtje tijdens de politionele actie was, nadat wij de bekende brug over de Asahan waren gepasseerd, het onschadelijk maken van twee piepertjes van 500 kilogram welke vlak achter de brug op ons lagen te wachten. Op de weg naar Rantau Prapat, de weg die de jongens van 3—3 R.I. hadden gevolgd, was het natuurlijk geregeld „pas“ en hadden wij herhaaldelijk klusjes op te ruimen. In Wingfoot werden een paar knapen van 800 kilogram opgehaald en daarna moest het hele zaakje aan munitie de lucht in. De jongens van de M.T. en de L.T.D., die toen in de rubberfabriek even voor Rantau Prapat lagen, kunnen er van meepraten, want dát waren machtige klappen. Ook moesten we in die omgeving een ontzaglijke hoeveelheid wapens en munitie en springstoffen in bewaring nemen (machtige job).

(Lees verder op pagina 7)

„Satu kali dua kali tiga kali“ poogt de vendumeester boven het oorverdovend gekwetter van de talloze belangstellenden uit te schreeuwen, wanneer er een bod op een voertuig is gedaan. „Eenmaal ... laatste maal“.

En dan zeult de stoet, waarbij zich inmiddels tientallen nieuw-binnengekomen hebben aangesloten naar het volgende voertuig. Een Chinees en een Indiër — die trouw aan zijn adat en ras geen afstand heeft gedaan van z'n „serban“ (tulband) — zijn boven op de kap van een vrachtauto geklommen en bieden om het hardst op het overschot van wat eens -doch kennelijk lang geleden- een „snoes van een wagen“ moet zijn geweest...

DOOR de Motor Transport Dienst werd de gehele partij objecten — 53 voertuigen en een partij auto-onderdelen — nauwkeurig getaxeerd. De meeste dezer voertuigen waren incompleet en gedeeltelijk gedemonteerd. Doch de overgrote belangstelling van de van heinde en verre toegestroomde kooplustigen deed de prijzen snel stijgen en herhaaldelijk ging een wrak van een auto weg voor een veelvoud van de taxatie-waarde. Nu werd deze taxatiewaarde vrij laag gehouden. „Het gouvernement is geen zwart-handelaar“, deelde men ons van bevoegde zijde mede. Volgens de voorschriften moeten deze niet-geclaimde en onbruikbare onderdelen echter aan de hoogst biedende worden verkocht. „En wanneer de kopers de prijzen opdrijven, moeten zij dit zelf weten“, besluit onze zegsman.

TOEN op 15 October 1945 de MTD in het leven werd geroepen als onderdeel van het departement voor Verkeer en Waterstaat, bevonden zich op verschillende plaatsen in het destijds door de Nederlandse troepen bezette gebied een aantal voertuigen, waarvan veelal de eigenaar niet bekend was. Het was een der taken van de MTD deze voertuigen op te sporen en zo mogelijk weer berijdbaar te maken. Zowel de Jappen als de Engelsen hadden er namelijk geruime tijd in gereden en de voertuigen, wanneer deze eindelijk de geest hadden gegeven, achteloos op een hoek bijeen gezet.

In deze tijd was de behoefte aan transportmiddelen mogelijk nog groter dan tegenwoordig, en zo toog de MTD met man en macht aan het werk teneinde van deze vehikels weer bruikbare voertuigen te maken. Dan werden deze voertuigen aan de instantie, welke het meest behoefte had aan transport, in bruikleen afgestaan.

Inmiddels keerden de verscheidene eigenaren van hun eerste verlof uit Holland terug. Zij zagen hun — reeds verloren gewaande — wagen rijden en trachten deze weer terug te krijgen. Waar mogelijk werd aan dit verzoek voldaan, doch meermalen geschiedde het, dat het voertuig werkelijk onmisbaar was voor de dienst of instelling, welke dit in bruikleen afgestaan had gekregen.

Toen na de eerste politionele actie in '47 meer transportmiddelen werden ingevoerd, kwam men iets ruimer in de aanwezige wagens te zitten en konden meer eigenaars en aanvragers tevreden worden gesteld.

Het residu van dit aantal wagens,

Terwijl de kopers en de kijklustigen zich om de oude karkassen van wagens verdringen, houdt deze krani rustig in de openlucht zijn boekhouding bij.

waarvan de eigenaar onbekend is en waarop dientengevolge geen claim werd ingediend, werd nu in het openbaar op een vendutie verkocht.

De inmiddels tot stand gekomen Negara Sumatera Timur nam de verschillende gouvernements-diensten en -instellingen al dra over. Ook de MTD is bij deze overdracht betrokken. De Negara zal echter alleen het wagenpark overnemen, terwijl de MTD als zodanig geliquideerd zal worden. Er doet zich geen grote noodzaak voelen een speciale werkplaats voor de overheid in het leven te roepen, daar de reparaties door de particuliere werkplaatsen kunnen worden opgevangen. Hiermede zijn we dan meteen een stap dicht bij het einddoel op de lange weg naar het herstel van een vóóroorlogse toestand op economisch gebied.

B.H.

Denk aan uw verzekeringen

Hebt ge er al aan gedacht uw adres-, positie-of statuswijzigingen door te geven aan uw levensverzekeringmaatschappij?

Hebt u — pasgehuwde — uw polis al doen overschrijven op uw echtgenote? Bevindt — lezer — uw polis: „aan toonder“ zich in de juiste handen? Is alles in orde met de extra premie voor tropen- en molest-risico? Het is maar een vraag..... maar een zeer belangrijke!

HAAL ME AF....

Er zijn nog enige niet afgehaalde prijzen van de indertijd in de Poloniakazerne gehouden loterij.

Tennis racket	lot nr. 2872
Tegel Rotterdam	lot nr. 1617
Sigarettenstel	lot nr. 2372
Zakdoek en sigaretten	
aansteker	lot nr. 1933

Deze prijzen moeten vóór 15 April 1949 zijn afgehaald, aangezien na die datum deze prijzen vervallen en een andere bestemming zullen krijgen.

Wanneer ergens door de patrouillerende jongens van de infanterie dergelijk gevaarlijk speelgoed wordt aangetroffen als bijvoorbeeld deze vliegtuigbom, is het eerste werk dit weg te halen. De jongens van de munitie-opruimingsdienst zorgen voor de rest. „De lucht in met die hap.....“, is dan het parool van de opruimers.

GEESTELIJK LEVEN

EREVELD voor Zuid-Sumatra

Goed voedsel

Het vorige Klewangpraatje over de AAT, maar toepasselijk op alle chauffeurs van ons roemrijk leger, had ik gestolen van aalm. Helmer. Nu heb ik dit er eerlijk bij vermeld zodat dit wel in orde is. Maar naar aanleiding van dit stukje hebben meerderen gevraagd, uit welk tijdschrift dit artikelje was genomen. Graag wil ik deze vraag beantwoorden en deze gelegenheid benutten om eens te wijzen op het bestaan van het uitstekend geredigeerde weekblad Katholiek Leven. Dit blad heeft onder de militairen verschillende enthousiaste lezers, maar het is mijn ervaring dat het aan later-gekomenen vaak onbekend is. Dit is jammer, daar ik weet dat velen ook wel eens iets goeds en leerzaams willen lezen (buiten de Klewang natuurlijk). De inhoud van dit weekblad bestaat uit beschouwingen, wereldnieuws, verhalen, een soldaten-hoekje, een vervolgroman en een vragenrubriek. Allerlei vragen over godsdienstige en zedelijke kwesties vinden hier een duidelijk antwoord. Het eerste voordeel van dit blad bestaat hierin, dat het in Batavia verschijnt. Prompt op de datum der uitgave arriveert het in geheel Indonesië. In tegenstelling met de weekbladen uit Holland, die per zeepost komen, is dit dus up to date en uiterst actueel. Voor militairen geldt een speciale reductie. Maar het overwegend voordeel is de kwaliteit van de inhoud zelf. Door deskundige Jezuïeten worden allerlei problemen op zeer duidelijke wijze belicht. Het is een goede gids om je te oriënteren over vraagstukken, die nog al eens een onderwerp van gesprek uitmaken en waarover vaak de grootst mogelijke kolder wordt uitgefapt. Het is vermakelijk, maar soms ook huiveringwekkend te vernemen met welk een stomgeleerd gezichtheorieën worden gelanceerd, die kant noch wal raken en een aanfluiting zijn van ieder wetenschappelijk gegeven. In ieder geval meer stom dan geleerd. Tenslotte voldoet dit blad aan een behoefte aan wat geestelijk voedsel. De mens leeft niet van brood alleen. En wanneer wij onze geest en fantasie alleen zouden voeden met Kiekeboes en Lach-exemplaren, dan kan het niet uitblijven of na een tijdje spelen wij kiekeboe met alle zedelijke problemen en met ons geweten. En een lach, die enkel verwekt wordt door speculatie's op seksuele instincten, wordt onherroepelijk hol, leeg en vunzig. Een mens is meer mens, naarmate de rijkdom en geestelijke inhoud van zijn gedachten. Ik zou willen, dat je iets van je kieskeurigheid op het eten van de dienst, zou overdragen op je geestelijk voedsel. Op dit gebied mag je gerust wat meer veeleisend zijn. Je kunt dus geen verstandiger zet doen dan je bij je aalmozenier op te geven voor een abonnement op Katholiek Leven. Het zal je gezondheid te goede komen!

G. Wentholt. terr. aalm.

CHEF DER GENIE TE MEDAN

Van 23-29 Maart is de chef der Genie, generaal-majoor Hubeler te Medan geweest voor een bespreking met civiele- en militaire autoriteiten betreffende de huisvestingsproblemen. De geniechef bezocht tevens verschillende geniewerken in het territorium Noord-Sumatra.

OP Vrijdag, 18 Maart 1949, in de ochtenduren vond te Palembang de inwijdingsplechtigheid plaats van het burger- en militair Ereveld voor Zuid-Sumatra. Namens de legercommandant werd

het openingswoord uitgesproken door de plv. adjudant-generaal, generaal P. A l o n s. Spreker wees er op, dat het een dure plicht voor ons is ter nagedachtenis van hen die vielen, een laatste en waardige rustplaats te bereiden. Hier, op het ereveld te Palembang voor hen, die in Februari 1942 vielen als slachtoffers van de Japanse agressie naar de olievelden, voor hen, die onder de bezetting vielen en voor hen, die na de bezetting vielen. Eeuwige rust en vrede zij hun deel", zo besloot de generaal zijn openingsrede.

Nadat de namen van de stoffelijke overschotten, welke op het ereveld zouden worden herbegraven, waren

Voor vrijheid en recht

In de periode van 27 Februari tot en met 5 Maart 1949 zijn de ondervolgende militairen gesneuveld:

2de. luit.	A. W. H. v. Birgelen	250104070
soldaat	K. de Mots	270517099
soldaat	M. W. Oppers	270326201
soldaat	A. G. Orval	270706239
soldaat	H. J. Einmahl	270711213
sold. 1e. kl.	M. Baay	250507005
sold. 1e. kl.	J. Lemstra	271010073
sold. 1e. kl.	J. v. d. Wansen	250111088
soldaat	J. Sietes	271023143
soldaat	R. v. Klinken	270719111
soldaat	J. B. Krops	270903134
korporaal	C. Magelse	250710063
soldaat	Paalvast, W.	271109212
soldaat	H. F. Huttinga	270801219
sold. 1e. kl.	J. de Groot	270312104
sergeant	A. W. Bremmers	200118015
sold. 1e. kl.	G. v. d. Hout	271127119
sold. 1e. kl.	A. P. v. d. Vliet	250826050
sold. 1e. kl.	J. J. C. Dobken	251002143
korporaal	A. A. v. d. Hulst	250701207
sold. 1e. kl.	D. de Kok	270929054
korporaal	K. v. Dijk	260703004
sergeant	R. H. Gademan	250606033
huz. 1e. kl.	H. Koppelaar	250131046
soldaat	J. W. v. Winsen	261205112
soldaat	Th. M. Hermans	261003058
sergeant	M. H. Berensen	270416100
soldaat	A. Ju	280130453
soldaat	L. v. Wilgen	280822461
soldaat	J. Vermeulen	280107450
soldaat	J. Huysman	280509516
soldaat	M. H. de Jong	281017303
sergeant-majoor	F. Rusman	190806004
sold. 1e. kl.	W. L. C. Breen	281202450
soldaat	M. F. Ahaus	280702361
soldaat	J. G. Windmeyer	281012547
sold. 1e. kl.	T. G. M. Hulst	271206160
soldaat	P. J. Haanraats	270928208
korporaal	J. H. v. Poortvliet	250515224
korporaal	G. Hanssen	271215145
korporaal	H. J. F. Koolmees	261015067
soldaat	N. Sijm	260212058
soldaat	P. A. Jacobsen	260527201
soldaat	H. Perquin	260808124
soldaat	W. A. v. Gerwen	271224244
korporaal	J. P. G. Pelzer	261230134
soldaat	J. C. Dekkers	271120079
Men. sld. tkl. inf.	C. Jacob	K. 34823611
Men. sgt. tkl. art.	R. M. Pomantow	33373
Eur. sld. tkl. MBP	C. Buntua	K. 346173
Jav. sgt. tkl. inf.	Ngatman	40001
Jav. sgt. tkl. inf.	Sairan	K. 94718627
Proefverbander	Soewardi	
Man. sld. ekl. inf.	Runtuwene, A. E.	41710
Boeg. sld. tkl. inf.	Sastra	12368
Mal. sld. tkl. inf.	Hasan	K. 24821463
Amb. sgt. tkl. inf.	Matulesy, Z. N.	30796
Mal. sld. ekl. inf.	Abdoerahim	K. 10467471

Vermist

soldaat	P. Roda	270120185
soldaat	M. de Ruyter	270910154
soldaat	H. v. Werven	270613230
sgt. majoor	C. E. Treiture	200415002
korporaal	G. J. L. Broeksma	250517176
soldaat	S. Middelkoop	251212167
Soend. sld. tkl. inf.	Kosadi	3465/KVP
Soend. sld. tkl. inf.	Marijani	745/KVP
Soend. milit. sld. inf.	Soebandi	19164/A
Amb. kpl. inf.	Pesiwarissa	132

voorgelezen, volgden godsdienst oefeningen door de provicaris, pastoor Hermelinck, de territoriale veldprediker, ds. J.S. v.d. Weg en de hoofdpenghulu van Palembang, Kiagoes Hadji Nangtojob. Het gemengde militair- en burgerzangkoor van Palembang bracht gedenkklanken uit Valerius ten gehore, waarna verschillende burger- en militaire autoriteiten het woord voerden.

Onder de langzame klanken van de marche funèbre vond hierna de herbegraving plaats van de stoffelijke overschotten. De plechtigheid werd besloten met kransleggingen door vertegenwoordigers uit alle delen der samenleving en het ten gehore brengen van het Nederlandse, Indonesische en Britse volkslied.

Onder de vele belangstellenden en autoriteiten waren aanwezig de wali Negara Sumatra, Z.E. Abdul Malik, de fg. commissaris van de Kroon, mr. H.J. Wijnmalen, de terr. tevens troepencommandant Zuid-Sumatra kolonel F. Mollinger, het hoofd van de legergravendienst, lt. kol. A. Doup, de ontwerper van het ereveld lt. kol. der Genie van de „7 Dec.-Div.", ir. H.A. van OERLE; de Britse vertegenwoordigers, kolonel M.R. RHYS en major MERKINS; de Chinese consul, mr. Y.P. CHEN; de voorzitter van de DEWAN PERWAKILAN; de hoofden der negaradepartementen vertegenwoordigers van de beide oliemaatschappijen en de diverse bevolkingsgroepen, alsmede vele plaatselijke burgerlijke en militaire autoriteiten.

WIJ LAZEN VOOR U

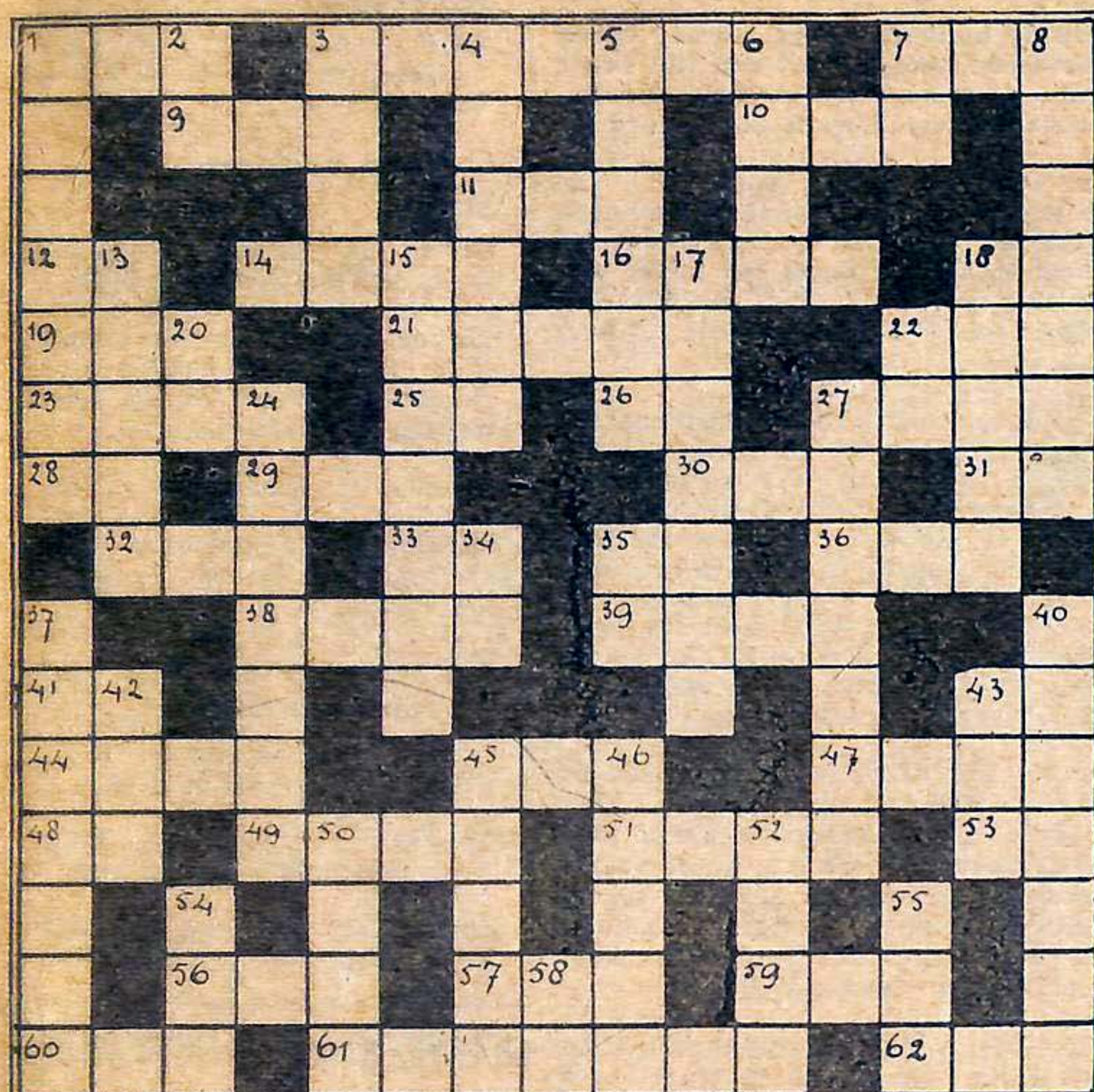
dat bij het schoonmaken van de webbing (koppel e.d.) geen zeep of zeer weinig zeep mag worden gebruikt, aangezien het weefsel door achtergebleven zeepresten kan worden aangetast, dat de aldus gereinigde webbing niet in de zon mag worden gedroogd, maar zo mogelijk in de wind. (Te snel drogen heeft hard worden ten gevolge, terwijl te lang nat blijven weer schimmel en rotting tengevolge kan hebben), dat men als „blanco" het blanco-khakigroen zal dienen te gebruiken, dat in voldoende mate zal worden verstrekt, dat met schoensmeer zwartgemaakte webbing moet worden schoongemaakt en moet worden behandeld met de model-blanco, dat militaire voertuigen te allen tijde, wanneer deze onbeheerd worden achtergelaten, tegen diefstal moeten zijn beveiligd door afsluiting van ramen en deuren (houdt de contact-sleutel bij u!) of, indien de voertuigen niet kunnen worden afgesloten, door het aanbrengen van een stalen ketting of staaldraad en slot aan een daartoe geëigende plaats of door het wegnemen van een niet op gemakkelijke wijze te vervangen onderdeel, dat het niet afdoende wordt geacht om het voertuig zondermeer onder militair of politiebewaking staand parkeerterrein achter te laten, dat nog altijd de order van het M.G. nr. 512 dd. 19-4-1947 van kracht is, waarbij „..... het door schuld of onachtzaamheid verloren doen gaan van enige oorlogsbehoefte" als misdrijf wordt aangemerkt, dat reizigers voor Batavia, die niet in het bezit zijn van een vaccinatiebewijs pokken (dus niet hebben voldaan aan de voorschriften betreffende de bestrijding der pokken-epidemie) een strafbaar feit plegen en te Batavia hierdoor moeilijkheden zullen ondervinden.

KRUISWOORDRAADSEL

DOE MEE ! Zend uw oplossing vóór 20 April in aan de redactie van de Klewang, troepencommando Serdangweg Medan.

Onder de goede oplossingen worden DRIE prijzen verloot van ELK VIJF GULDEN.

Dit kruiswoordraadsel is ingezonden door korp. G. v. Deyl. 3-3-15 RI.

HORizontaal

1 gewicht; 3 dichter; 7 uiting v. medelijden; 9 kegel; 10 paard; 11 voorzetsel; 12 water in Friesland; 14 grondsoort; 16 overschot; 18 paardeslee; 19 troefkaart; 21 knaagdier; 22 onbeweigelijk; 23 vuilnis; 25 schijn-gestalte v.d. maan (afk.); 26 vogel; 27 een zonderling; 28 verlaagde toon; 29 lekkage (scheepsterm); 30 militair bevel; 31 lengte maat (afk.); 32 dicht; 33 insgelijks (lat. afk.); 35 voorzetsel; 36 tovergodin; 38 schran-

derheid; 39 zanggodin; 41 lidwoord (Fr.); 43 pers. voornaamwoord; 44 onbep. telwoord; 45 boom; 47 azijn; 48 lidwoord; 49 omlaag; 51 telwoord; 53 en. dergelijke (afk.); 56 loofboom; 57 schakel; 59 bladplant; 60 bovenste dakrand; 61 levensmiddel; 62 onbep. voornaamwoord.

VERTICAAL

1 badplaats in België; 2 heilige (afk.); 3 as; 4 ouderwets; 5 verblijf; 6 hoeveelheid; 7 rund; 8 stad in Noord-

DE MUNITIE OPRUIMINGSDIENST

(Vervolg van pagina 5)

Maar eerlijk gezegd waren we toch blij, toen de wapens en allerlei machines en goederen aan het V.M.Ma. en de autoriteiten werden overgedragen en de springstoffen waren vernietigd.

In Medan hebben wij toen twee dagen uitgerust en voort ging het weer. Nu naar Tapanuli. Wat een land, wat een land, wat een land! In Tarutung begon het lieve leven weer. Grote bommen, kleine bommen en vreselijk veel mortiergranaten werden er in die omgeving „gesprongen”. Wij zullen die modderbaden van Tarutung nimmer vergeten.....

Juist toen we aan dit plaatsje gingen wennen, moesten we weer verderop. Zo is nu eenmaal het soldatenleven. Sibolga werd onze nieuwe standplaats. De bunkers die wij hier hebben opgeblazen zal ik niet gauw meer vergeten. Ik hoor en zie nog de stukken beton, bomscherven en andere rommel. De jongens die bij de „exploder” (springdynamo) waren achtergebleven, dachten dat zij onder de rotsen zouden worden bedolven, zo'n geweldige dreun gaf het. Om de waarheid te zeggen: we zaten ook een beetje in de rats, de dekking was niet zo best, het snoer wat kort en de „hemelse breedte” was $\pm$ 50 meter. De omweg welke de draad moest maken was ruim 250 meter en we zaten dus, zoals je ziet, bijna met onze neus op de „kachel”. Alles is echter goed gegaan. Tenslotte moet je toch ook een portie geluk hebben van tijd tot tijd. In Sibolga hebben we een fijne tijd gehad. Een aardig karwijtje was het, toen wij een tor-

pedo in zee moesten gooien. Om al die vuile zaakjes in zee te kunnen dumpen, maakten we gebruik van een ouwe mosselschuit welke zo lek was als een mandje, zodat wij haast tot onze knieën in het water stonden. Het geval werd getrokken door een motorsloep van de marine, zeemannen dus die het vak moesten verstaan. Ja, dat was toch wel een gezellige tijd. Toen Sibolga „schoon” was, vertrokken we naar het machtige Padang-Sidempuan waar op een bepaalde onderneming een kleine zeventien ton granaten lag, maar de Mu. D.D. zou deze naam niet waardig zijn, als het niet was gefikst. En het werd gefikst.....

EN nu zijn we dan weer terug in de kota Medan en zoeken de ondernemingen af waar, volgens zeggen, wat moet zitten. De hele Mu. O.D.-fabriek marcheert uitstekend onder de leiding van de sergeant-majoor vuurwerker Aalbrecht en de sergeant Blokter die — dit tot geruststelling der lezer — een oogje in het zeil houdt, want ik zei al:

Wij zijn erg luidruchtig en levenslustig. In de hoop, dat dit laatste bij de lezers ook zo is, laat ik het hierbij Solong, boys !.....

N. Bierlaagh

VRAAG EN AANBOD

In het verzoekplaten-programma „Vraag en Aanbod” te houden op Donderdag 14 April a.s. zullen voor de ondervolgende personen platen worden gedraaid:

Soldaat H.J. Faber. terr. verb. afd. veldpost Medan. op verzoek van mej. Gre v. Eenenaam uit Leeuwarden. Soldaat J.J. Klop 35ste cie. AAT. werkpl. pel. op verzoek van zijn familie te Rotterdam. Korp. Henk Beckers. 1—3 Reg. huza-ren van Boreel. Op verzoek van zijn ouders en zusjes te Amersfoort. Korp. Joost Kloos van 3—4—2 reg. inf. op verzoek van Ben Diels van het verbruiks levensmiddelen magazijn te Padang.

Radio-Medan brengt:

Zondag 10 April: 07.00 nieuws uit Batavia; 07.10 Zondagmorgen zonder zorgen; 07.40 vrolijke zangplaatjes van Nederlands fabriek; 08.00 programma parade; 08.15 instrumentalia; 08.30 Zondagochtendconcert; Dvorak, Liszt en Schumann; 09.15 religieuze muziek; 09.30 kerkdienst; 10.45 sluiting. 12.00 nieuwsberichten; 12.15 lunch muziek; 13.00 dertig minuten staatsopera orkest; 13.30 Zwitserse vertegenwoordigers van de jazzmuziek; 14.00 sluiting. 19.30 klankenkaleidoscoop; 20.00 een woord van hart tot hart; 20.15 Eva Turner, sopraan; 20.30 moderne amusementsplaatjes; 21.00 nieuwsberichten; 21.10 wekelijks sportpraatje van kapitein de Lange; 21.20 ons klassiek Zondagavondconcert; Mozart en Haydn; 22.30 sluiting.

Is het u bekend dat radio Medan evengoed des ochtens van 06.30 tot 08.00 in de lucht is en des middags van 12.00 tot 14.00, met vlotte en vrolijke muziek?

op de 41,6 en de 60,85 meter band. in de week van 10 April tot en met 16 April '49.

Maandag 11 April: 19.30 uit de werken van Schubert en Mozart; 20.15 „wist u dat?” Neen natuurlijk, maar dat is niet zo erg, om 20.15 kunt u uw kennis aanvullen; 20.15 het speciale programma voor swingliefhebbers: „swing session”; 20.45 muziek uit Scandinavië; 21.00 nieuwsberichten uit Batavia; 21.15 „bonbonnière”, middag in Holland, avond in Indonesië; 22.15 „finale” ernstige muziek; 22.50 sluiting.

Dinsdag 12 April: 19.30 Magyari Imre en het Kedroff mannenkwartet; 20.00 causerie voor boekenvrienden; „er komt een vriend van avond” door „Bibliophil”; 20.15 het orkest van de week; „army air forces band” o.l.v. maj. GLENN MILLER; 20.45 een kwartier uit de opera „la Bohème”; 21.00 nieuwsberichten uit Batavia; 21.10 tien minuten verzorgd door het piano-duo Raaf-Schutte; 21.20 staf-

muziekkorps van de Amsterdamse politie; 22.00 wat zang en dansplaatjes tot besluit; 22.30 sluiting.

Woensdag 13 April: 19.30 ziekenhulftje voor de Ned. militairen; 22.00 „Sumatra serenade”, Flaming Baird brengt in een Engels programma de nieuwste jazzplaten ten gehore; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 de componist van de week; 21.40 van en door de strijdkrachten; 22.00 enkele grepen uit onze Nederlandse kleinkunst discotheek; 22.30 sluiting.

Donderdag 14 April: 19.30 opening van het speciale Donderdagavond programma, bestemd voor de Nederlandse strijdkrachten; 19.32 het verzoekplatenprogramma „vraag en aanbod”; 20.00 causerie dienst voor legercontacten; 20.15 hersenontspanning door inspanning, iets speciaals; 20.45 een

kwartier veaudeville orkest; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 gedeelten uit de Matheus Pas-sion van J. S. Bach; 22.15 „tot besluit” 22.30 sluiting.

Vrijdag 15 April: een programma voor iedereen: 19.00 kindere-halfuurtje van tante Hill m.m.v. het radiokinderkoor; 19.30 „stemming” presenteert lichte muziek; 20.00 buitenlandsweek-overzicht; 20.15 een kwartiertje met de Kilima's op Hawaii; 20.30 „symphonie”; Beethoven en Brückner; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 laatste uitzending lijdensmeditatie; 21.45 „operaland”; 22.30 sluiting.

Zaterdag 16 April: 19.30 De lichte toets, vocaal en instrumentaal; 20.00 ons kort verhaal; 20.15 „de beentjes van de vloer”, een programma voor alle dansliefhebbers; 20.45 filmland; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.10 non-stop rythme; 21.30 we gaan luisteren naar het cabaret van Wim Ibo; 22.15 „weekend serenade”; 22.30 sluiting.

KORFBAL

een spel van Nederlands fabrikaat.....

De beoefening van de korfbalsport te Medan is eindelijk een feit geworden. Weliswaar zijn er nog geen wedstrijden gespeeld, maar reeds wordt er flink geoefend. Bijna iedere middag kunnen we op het veldje bij het militair hospitaal enige jongens en meisjes rond de paal aantreffen, die daar onder goede leiding oefenen. Een voorbeeld voor hen die nog niet zover zijn gekomen.

WELLICHT is het voor de korfballers en ook voor de niet korfballers interessant eens iets meer te vernemen over de geschiedenis van deze sport in Nederland. Te meer daar deze geschiedenis zo zeer veel verschilt van die der andere sporten. Bijna steeds, wanneer we aan het speuren zijn naar de bronnen, de oorsprong van een of andere tak van sport, komen we terecht in Engeland of Amerika, soms zelfs bij de Grieken en Romeinen. Voor korfbal behoeven we echter niet zo ver van huis te gaan. We blijven rustig in Nederland, want de sport van bal en mand is er een van Nederlands fabrikaat.

Het spel is ontstaan in 1903 toen een onbekend Amsterdams onderwijzer, de heer Broekhuizen een studiereis naar Zweden maakte. De heer Broekhuizen was daar getuige van de intensiteit waarmee de Zweden zich op opkomende wedstrijden voorbereiden. Geboeid keek hij naar de vele nuttige oefeningen en spelletjes die daarbij werden toegepast.

Een van die spelletjes, bij de Zweden zelf niet erg bekend, was het werpen met een bal door een ijzeren ring, die op ongeveer drie meter boven de grond aan een paal was bevestigd. De snelheid waarmee de atleten de oefening uitvoerden, bracht de heer Broekhuizen op het idee, het spel uit te werken en het door een aanvallende en een verdedigende partij te laten spelen, in de geest zoals bij voetbal en hockey. Onmiddellijk na zijn terugkeer in Nederland werkte hij deze plannen uit en reeds in het zelfde jaar was hij getuige van de eerste wedstrijd.

Sinds 1903 is de korfbalsport, die dus nog betrekkelijk jong is, gegroeid en de Nederlandse Korfbal Bond is thans een van de grootste sportorganisatie van het nationale sportleven.

In het buitenland heeft de korfbalsport, behalve in België, nooit goed grond onder de voeten kunnen krijgen. De poging het spel in Frankrijk populair te maken, zal wel voornamelijk zijn mislukt door het feit, dat de Fansen reeds geruime tijd het Amerikaanse basket-ball beoefenden, een spel, dat uiteraard veel sneller is dan ons korfbal.

In 1946 echter, begon de zg „Slag om Engeland” en met een dergelijk succes, dat we van dit land op korfbal gebied zeker nog wel iets hebben te verwachten. Er bestaat zelfs hoop, dat dit land spoedig aan het bescheiden internationaal contact zal kunnen deelnemen. Tot nu toe bestaat dit contact alleen met de Belgen. Voor de oorlog werden twintig wedstrijden met België gespeeld, welke alle twintig door ons land werden gewonnen, met een doelpunten-gemiddelde van 6—1. Na de oorlog verschenen de Belgen echter met een betere techniek in het veld en hoewel

de Nederlandse suprematie in het eerste naoorlogse seizoen nog niet werd gebroken, moesten de Oranjerhemden er in 1947 aan geloven. Te Antwerpen wisten de Belgen in dat jaar een gelijkspel te bevechten, terwijl zij zelfs kans zagen de daaropvolgende wedstrijd te Amsterdam te winnen. En gelukkig maar, want nu komt er weer wat spanning in, vooral ook, nu de Nederlandse ploeg in 1948 volkomen revanche heeft genomen met twee overwinningen. Of de Belgen de Nederlandse suprematie dus hebben gebroken is nog een open vraag. Het trotse record is en blijft echter gebroken.

PK

Tijdens het jiu-jitsu tournooi, onlangs in Londen gehouden, wist een deelnemer overtuigend te winnen van een lid van het sterke geslacht.

OSVB UITSLAGEN

tot en met 27 Maart 1949

KLASSE I

LTD — CHUNG HUA: 1—2

KLASSE II A

TERCO — LTD2: 4—2; UNIE — AAT: 1—7; ML2 — VMMA: 1—3;

KLASSE II B

ML — SAHATA 2: 4—2; LTD — VICTORIA: 2—4.

De nieuwe wedstrijden

KLASSE I

DELI MY — VICTORIA..... Kebon Boenga, 2-4-'49; ML. — LTD..... ML-veld, 3-4-'49.

KLASSE II A

SUBCIE — P1. GENIE, 30-4-'49; BEHOS — UNIE, 30-3-'49; VMMA — LTD2, 30-3-'49; AAT — ML2 30-3-'49; ML2 — LTD2, 2-4-'49.

KLASSE II B

ML3 — 8e Genie VC, 1-4-'49.

KLASSE III B

UNIE2 — ML5, 3-4-'49.

NIEUWS UIT NEDERLAND

Tijdens de NIWIN-zwemwedstrijden te Rotterdam, zwommen Ria v. d. Horst en Nel Garritsen (vlinderslag) en Irma Schumacher de drie maal honderd meter wisselslag in de nieuwe wereldrecordtijd van drie minuten 46,7 seconden.

Op de honderd meter rugslag heren noteerde Kees Kieviet een tijd van 1 min. 8,2 seconden, waarmee zijn Nederlands record werd geëvenaard.

De robben-zwemster Annie Veldhuizen heeft met 4 minuten 27,5 sec. een nieuw Nederlands record op de drie maal 100 meter wisselslag gevestigd. Het oude record stond met 4 min. 3 sec. ook op haar naam.

Op de nationale zwemwedstrijden te Amsterdam won Bob Bonte de 200 meter schoolslag in 2 minuten 43,2 seconden. Geertje Wielema van Robben, een nieuwe ontdekking van Jan Stender, won de honderd meter rugslag in 1 minuut 15,9 seconden voor Greetje Gaillard en Dickey van Ekris. Het Amsterdams zevental won in een waterpolowedstrijd met 5—1 van het Nederlands jeugdzevental.

De Amsterdamse middengewicht Harry Bos bokst op 22 April in Durban tegen de Zuid Afrikaanse middengewicht Evy Ehlers. Later zal hij uitkomen tegen de Zuid Afrikaanse middengewicht kampioen George Angelo, tegen de welter-kampioen Don Car en tegen Alf James.

De Nederlandse welterkampioen Giel de Roode heeft op 18 Maart een wenkbrauwoperatie ondergaan en is aan zijn training begonnen voor de revanchematch tegen Minelli, welke in principe op 2 Mei in Den Haag wordt gehouden en waarbij Minelli's Europese titel op het spel zal staan indien de Europese Boksunie hiertoe vergunning geeft.

De in Amsterdam gespeelde interland rugbywedstrijd Nederland-Belgie eindigde in een 6—3 overwinning voor de Belgen. Met de rust was de stand reeds 6—0.

Het nationale veldlooptkampionaat te Amersfoort werd in de A-klasse gewonnen door Lataster van AVON. Hij legde de vijf kilometer af in vijftien minuten 20,9 seconden. Walstra van de A.V.-Groningen was tweede en van Rooyen van Holland (Leiden) derde. In de B-klasse won Plein van Tempo (Bussum).

De voor de West-Europa-competitie gespeelde ijshockey-wedstrijd tussen Amsterdam en Luik eindigde in een 6—4 overwinning voor Amsterdam. De periodieke scores luiden 3—1, 1—3, 2—0.

De wedstrijd tussen Brussel en Tilburg werd een 11—5 overwinning voor Brussel. De periodieke scores van deze wedstrijd luiden 1—0, 6—4, 4—1.

In het Noorse plaatsje Opdal werden schaatswedstrijden gehouden waaraan Koes Broekman deelnam. Op de vijf honderd meter werd Broekman tiende; op de vijftien honderd meter werd hij derde en op de drie duizend meter eerste. Ook de vijf duizend meter was voor de Nederland.

In het eindklassement werd Lundberg eerste en Broekman tweede.

Druk N.V. De Deli Courant

VOETBAL UITSLAGEN NEDERLAND

wedstrijden gespeeld tot en met Zondag 27 Maart 1949.

Om het kampioenschap van Nederland

S.V.V. — A.G.O.V.V. 1—0; V.S.V. — Herenveen 1—4; B.V.V. — N.O.A.D. 0—0.

Overige uitslagen eerste klasse

District IV: Brabantia — V.V.V. 1—4; N.V.V. — Juliana 5—1.

District V: Sneek — Emmen 1—0; H.S.C. — Velocitas 3—1; Frisia — G.V.A.V. 3—1; Leeuwarden — Achilles 4—2.

District VI: Kerkkrade — Helmondia 5—0; Sittardse Boys-Baronie 3—0; Sportclub Emma — Eindhoven 1—0; Longa — Maurits 0—1.

Uitslagen promotie en degradatiewedstrijden

District II: D.F.C. — H.V.V. 0—0; D.H.C. — R.C.H. 0—3.

District III: N.E.O. — N.E.C. 0—3; Be Quick — Gelria 2—0.

District IV: Helmond — T.O.P. 2—2; Spechten — A.B.C. 2—2.

NIEUWE SPORTORGANISATIES TE MEDAN?

De belangstelling voor de korfbalsport — we schreven er reeds over — neemt hand over hand toe. Zelfs de V.H.K. en V.K.-dames hebben zich „bereid verklaard” deze sport te gaan beoefenen. Reeds wordt door enkele clubs intensief getraind.

Ten einde nu in de toekomst de te verwachten wedstrijden regelmatig te doen verlopen en eventueel in een competitie te leiden, heeft men plannen een korfbalbond op te richten. We hopen er spoedig meer van te horen.

Ook de Medanse atleten, die voor de oorlog waren verenigd in de SAB (Sumatra Athletiek Bond), hebben de koppen weer bij elkaar gestoken. Besprekingen tussen vroegere bestuursleden zijn gaande en we hopen, dat ook voor deze tak van sport spoedig wederom een stimulerende bond in het leven zal worden geroepen.

TOT LERINGHE!

Tijdens een wedstrijd, welke op Zondag 20 Februari 1949 te Breda werd gespeeld, vervulde van Raalte een ondankebare taak.

Hij was zeer goed op dreef en in prima vorm, doch door fouten in de verdediging zag hij de tegenstanders vier doelpunten scoren.

Aan de andere zijde van het veld stond keeper de Munck onder de lat en deze wist door enkele bravourstukjes de handen van het publiek op elkaar te krijgen. Natuurlijk was dat voor van Raalte, die stukken beter was, niet prettig. Toch wist ook deze zich te onderscheiden. Toen hij na de rust bemerkte de zon in de rug te hebben en zag dat de Munck geen zonneklep bezat, stuurde hij een jongetje van de tribune met zijn klep naar zijn concurrent. Bravo van Raalte.....!